

Τὸ πρῶτον εἶδος (Описано) ἔχει εἰδη α] Πρόστο-
(ἀπλῆ περιγραφή, ως τῶν βοτάνων κτλ.), β] Ιζοβραζιτελνο-
(ὑποτυπωτικὸν, παραστατικόν, τὸ ἀντικείμενον δῆλον: σαφέστατα
ἴχνογραφεῖται ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῦ ἀναγνώστου), γ] Φαντα-
στικеско (περιγραφὴ ἀντικειμένων μὴ ὑπαρχόντων πραγματικῶς
ἢ ἄλλως εἰπεῖν ἐπινενοημένα πρόσωπα καὶ ἀντικείμενα, μύθοι).
Ἐνταῦθα κατατάττουσι καὶ τῶν περιγητῶν τὰς περιγραφάς.

Τοῦ δευτέρου εἶδους (повествование) δικοῖας τὰ εἰδη
εἰσὶ τρία α) Προζαϊческо (просто), ὅταν τὰ συμβεβηκότα
διηγῶνται οὕτως ἀχριβῶς, ὅπως ἔγιναν, ἀνευ τινος προσθήκης,
ὅποῖα εἰσὶν: Πολιτическа история, религиозна, философ-
ска, национална, биография, автобиография κτλ. β) Πο-
етическо (художественно), ὅταν εἰσάγῃ παρομοιώσεις κτλ.
γ) Φантастично-поетическо, ὅταν εἰσάγῃ πρόσωπα καὶ συμ-
βεβηκότα ἀνύπαρκτα.

Τοῦ τρίτου εἶδους (карактеристика) τὰ εἰδη εἰσὶ α) Προ-
заяическо β) Ποетическо, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ἔξεικονίζει τὸ πρό-
σωπον πραγματικῶς, τὸ δὲ δεύτερον εἰσάγει καὶ φανταστικόν τι
ῶς τὸ περὶ τοῦ μάρτυρος Χαδζῆ Δημήτρο (τοῦ ἐκ Сливенъ πό-
λεως ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Βουλγαρίᾳ) θυσιασθέντος ὑπὲρ πατρί-
δος λεχθὲν: „съдне ли на земята? — земята затръщи!
стъпни ли на кораба? — морето закипи! Поглъдне ли
на небето? — звъндиш бъгатъ отъ страхъ!“ и проч.
— «Οταν ἐν τῇ γῇ καθήσῃ, ἐν τῇ γῇ σεισμὸν παράγει, ὅταν
δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἔμβῃ, τότε θάλασσα ἀφρίζει, ἀμα δὲ οὐρανὸν
κυττάζει, ἀστρα φεύγουν ἀπὸ φόβου! κτλ.»

Τοῦ τετάρτου εἶδους (разсуждение) ὁ σκοπὸς εἶναι 1)
να ἐφεύρῃ ἀποδεῖξεις, δι' ὧν νὰ σαφηνίσῃ νοερῶς τὴν ἀλήθειαν,
2) ἐκ φανερῶν δοθεισῶν ἀποδεῖξεων νὰ ἔξαξῃ μὴ φανερὰς εἰσέτι
ἀληθείας, ἔχει δὲ πρὸς τοῦτο τὰς ἔξῆς μεθόδους: α) Ινδικция
Λατιν:), ἐκ τῶν μερικῶν κάμνει γενικὸν συμπέρασμα. β) Δε-